

Laudatio Dr. Borbola Jánosról

Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király Magánegyeteme
2006. szeptember 23. Budapest, Magyarok Háza

A Miskolci Bölcsész Egyesület elnöksége és doktori bizottsága 2006. szeptember 18-án díszdoktorrá fogadta Dr. Borbola János írástörténész tudóst, aki az egyiptomi hieroglifákat a magyar nyelv hangzótörvénye alapján olvassa és ezt a gyakorlatát az ősi matematikai feladatok helyes megfejtésével igazolni tudja. Unas fáraó piramisfeliratainak megfejtésével az egyiptomi hitvilágról hiteles képet alkotott, amely megegyezik a turáni népek hitelveivel. Tevékenységével igazolást nyert a magyar nyelv és az ősegyiptomi írott nyelv közös eredete.

Szerk.

Díszdoktorrá avatás szeptember 23-án
(Dr. Borbola János és Dr. Gyárfás Ágnes)

Dr. Borbola János 1943. december 22-én Kassán született. Édesanyja Aradon, Édesapja Eszéken látta meg a napvilágot. Értelmiségi családból való, édesapja mérnök volt. A három testvér közül ő a középső. Polgári családban nyugodt körülmények között nevelkedett. Dr. Borbola János egész életét alapvetően meghatározta a sport szeretete, és valamiféle belülről jövő indíttatás, amely idősebb korában is tanulásra készítette. Budapesten a II. kerületben a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban kitűnőre érettségizett. A Fogorvosi Egyetemre jelentkezett, ahova nem vették fel, tehát dolgozott egy évig. Másodszorra – ekkor már munkásnak számított – sikerült a felvételijére, s a fogorvosi egyetemen Cum laude végzett. Ezt követően szakorvos lett, a MÁV kórház szájsebészeként dolgozott.

1967-ben nagy fordulat következett a család életében. Hollandiába költöztek. A tanulás még nagyobb érdeklődéssel folytatódott tovább. A Leideni Királyi Egyetemen egyiptológiát tanult. Nagy híré professzorok vezették be egy olyan tudomány világába, amely az érdeklődését megállíthatatlanul indította el abba az irányba, amelynek az eredménye számos tanulmány, könyv és a mai nap eseménye, a díszdoktorrá avatás.

Az egyetemen tanulta a hieroglifák megfejtését. Elmondása szerint a hieroglifákat kétféleképpen lehet olvasni. Az egyik, hogy jelcsoportokat olvasunk. A másik lehetőség pedig a Gardineri rendszer alapján történő olvasás. Ez utóbbi a jelcsoport-olvasásnak a tovább fejlesztett formája. Mindezt olyan kitűnő tanártól tanulhatta, aki öt nyelven jól beszél, az európai egyetemek számára írta és írja a jegyzeteket. A tanulás, az új ismeretek szerzése megállíthatatlanul vezette el őt a kutatáshoz, amelyben a tanárain kívül nagy segítségére volt és ösztönző erőként hatott Nino egyetemi könyvtárának a közel-keleti anyaga.

Mi mindennel foglalkozott az egyiptológián belül? Átdolgozta pl. Gardineri rendszerét. Az, hogy más alapokon dolgozik, mint Gardineri, már abból is kiderül, hogy ebben a munkában segítségére voltak a magyar magánhangzók, továbbá a matematikai példák.

E kutatási részterülethez tartozik egy nagyon izgalmas, az általános és alkalmazott nyelvészet számára is kulcsfontosságú terület, mégpedig a matematika, annak is a körrel, a gömbölyű idomokkal foglalkozó szöveges példái. Számos nyelvészeti és történeti, kultúrtörténeti tanulsága van annak, amikor sikerül megtalálni a választ néhány alapvető kérdésre, mint pl.: Hol található ezeknek a számításoknak a megfelelői? Hol, mely nyelvi kultúrákban ismert, milyen építkezéseken használták? A piramis, a kúp, a félgömb kiszámítása, megépítése stb. E tudásnak megannyi klaszszikus, nagy híré épület köszönheti a létét. Nem lényegtelen kérdés, hogy a mértékegységek közül melyik volt az alapméret, a könyök vagy a láb?

Ha kör, akkor a Szent Korona méretével is foglalkozott, korona-kutató is lett. Aztán a hajótörött története... papirusz teljes feldolgozását végzi. A munka során derült ki, hogy nincs hajótörésről szó. A 'nagy zöld' kifejezést mindig a tengerrel azonosították. Nincs köze a tengerhez. A 'kígyó' jele arra utal, hogy áldozati szertartásról van szó. Aztán, nádasban, kör alakú oltárt hogyan készítenek el? Sok-sok kérdés, amelyre megtalálható a válasz, ha a vizsgálatok során a tényekből, az adatokból indulunk ki – ahogyan dr. Borbola János is teszi – és nem feltevésekből.

Az egyiptológiában az egyik legnagyobb gond az, hogy nem ismerik a képértékeket. Dr. Borbola János úgy látja, hogy a megoldáshoz az a felismerés vezet, hogy a képek hangtani rendszer alapján kerültek össze. E nélkül a felismerés nélkül a kutatók helytelen analízist végeztek, nem is végezhetek mást, csak nagyjából tudták meg, mi történt az írás szerint.

S hogy mennyire nem öncélúak dr. Borbola János egyiptológiai tanulmányai és a kutatásai, megismervén azokat kiderül, hogy az általános és alkalmazott nyelvészet kulcsfontosságú kérdéseire is választ kaphatunk. Közéjük tartozik, pl.: Az emberi nyelv születésének kialakulásának módja, helye, ideje; A kommunikáció fajtáinak (beszéd, ének, írás, rajz, tánc, hangszeres zene stb.) az egymással való kapcsolata; Az ember és a természet kapcsolatának hatása – a kezdetektől a mai napig – az emberi tudat fejlődésére; képet kaphatunk arról, az újabb és újabb megismerés hogyan tükröződik a nyelvben; stb. Mindennek pedig az életünk valamennyi területén, a tudományok egész sorában tanulságai vannak, köztük a számunkra kiemelt helyen a nyelvtudományban és az őstörténet-tudományban.

Törvényszerű, hogy dr. Borbola János munkássága segíti a magyar nyelv kutatását, jobb megismerését, ugyanakkor az is természetes, hogy az ősmagyar nyelvet szeretné felhasználni abban a munkában, ahol a régi, ősalakokat akarja helyére tenni, azaz közvetlenül a hieroglifákat olvasni. Szomorú, hogy nemes gondolatai, melyek mindannyiunk, s a tudomány épülésére szolgálnak, másutt nem találtak fórumra. Örvendetes ugyanakkor, hogy a Nagy Lajos Király Magánegyetem Miskolci Bölcsész Egyesületének vezetése, tanárai felismerték ennek a munkának a nagyságát, s

lehetőséget nyújtanak ahhoz, hogy egyre többen megismerjék őt és a munkáját.

A mai napon csak megerősödött bennünk a gondolat, mely szerint csak az igazán nagyok képesek arra, hogy komolyan vegyék a tanulás – kutatás – tanítás hármast, elválaszthatatlanul összetartozó egységét és a szerint éljenek, munkálkodjanak. Dr. Borbola János számos megjelent könyve közül az utóbbi három tananyagként is szolgál azért, hogy mások is elindulhassanak a kutatás gazdag birodalmának az útjain. Könyveiből több alapgondolatot ismerhetünk meg, amely a hangtannal kapcsolatos. Úgy tűnik, a hangtan jelentősen nem változott 4 ezer év óta. A probléma elsősorban az olvasás és a jelentés körül mutatkozik.

Ugyanakkor a későbbi alakok segítségével – amelyek már kibetűzhetők – fel tudjuk gördíteni az egész rendszert, miközben nagyon is jelentős rész kérdésekre kínálkozik válasz, mint pl. arra, hogy a koptok nyelve már nem volt ugyanaz, mint az elején. Dr. Borbola János munkásságából kitűnik az a nagyon lényeges alapgondolat – amelyet a nyelvet kutatóknak mindig szem előtt kell tartani – mégpedig az, hogy a nyelv úgy teremtődött, úgy alakult, hogy ebben a folyamatban mindig a már ismertet megőrizve hozott létre, alkotott újat az ember. Ez azt is jelenti, hogy a nyelvünkben ma kiolvasható annak nemcsak a jelen állapota, a szinkroniája, hanem annak a története, a diakroniája is. Következésképp dr. Borbola János nagyon is helyes úton jár akkor, amikor a magyar illetve az ősmagyar nyelvet hívja segítségül a régi ősalakoknak a helyreállítási munkálataiban, hogy a hieroglifákat közvetlenül olvasni lehessen. Az emberiség máig legnagyobb találmánya, teremtménye az emberi nyelv – köztük a magyar nyelv –, amely értékeinek, működésének, egész rendszerének a megismeréséhez, megismertetéséhez járult hozzá Dr. Borbola János őszinte, igaz emberi hozzáállással végzett munkájával. Köszönet érte.

Dr. Czeglédi Katalin

Megjelent munkái

Borbola János: Olvassuk együtt magyarul! A Moszkvai Matematikai Papirusz két feladatának magyar nyelvű olvasata (Budapest, 2000). ISBN 963 03 9613 0

DÍSZDOKTOR AVATÁSOK

Borbola János: Királykörök. A Rhind Matematikai Papyrus királyköreinek magyar nyelvű olvasata. A Szent Korona egyiptomi mérete (Budapest, 2001).

ISBN 963 00 7468 0

Borbola János: Csillagszoba. Út a szakkarai piramisfeliratok magyar nyelvű olvasatához (Budapest, 2004).

ISBN 963 214 963 7

Borbola János: Tutankhamon a számadó

(Budapest, 2004)

ISBN 963 216 967 0

Borbola János: A Magyarok Istene (Budapest, 2005)

ISBN 963 2192 1 5 X

Közönség a díszdoktorrá avatási ünnepségen

Dr. Borbola János székfoglaló beszédének bevezetője és összefoglalása Szerző levele alapján

Dr. Borbola János székfoglaló beszéde közben

A hieroglifás írás közvetlen olvasása során ismeretlen távolságok, mélységek nyíltak meg, melyek a tudomány szinte teljes palettáját átkarolják. Mindezt egy solitaire kutató önmagában képtelen áttekinteni, így az olvasott szövegek értelmezéséhez, rendszerezéséhez tudós társak ismerete, szakszerű, ill. tudományos-kiegészítő segítsége nélkülözhetetlen.

A sorrendiség igénye nélkül szívből jövő köszönetem fejezem ki önzetlen segítőtársaimnak, közöttük a Miskolci Bölcsész Egyesület Elnökszónyának és magyarságtudató professzorainak, a nyelvészeknek, a magyar és könyvtárszakos, turkológus, tolmács/fordító és történész barátainak, az archeológus, az antropológus, valamint a műszaki, matematikai ismeretével segítségemre siető mérnök barátomnak, ill. mérnök barátainak, az irodalmár/költő, az aranyműves, az informatikus

és számos tanár, valamint orvos társamnak, sőt a filozófia egyik külhonban élő doktorának, és nem utolsósorban a hittörténész teológus pap barátomnak. Végül köszönettel tartozom családomnak, akik türelmükkel, biztatásukkal jóban-rosszban mellettem álltak, és írásaim megjelenésében támogattak. Szeretném remélni, hogy ezt a csapatmunkát a jövőben is közösen folytathatjuk, kiteljesedésén, anyanyelvünk valós gyökereinek feltárásán együttesen munkálkodhatunk.

Hiszen hatalmas munka vár ránk!

S ez nem kevesebb, mint a teljes hieroglifás, hieratikus írásanyag újraolvasása, és átértékelése.

De miért is kell mindezt újraolvasni, az egyiptológia eddigi ismereteit ismét mérlegre tenni?

A művelt világ számára Champollion óta megfejtettnek tekinthető az egyiptomi hieroglifás írás.

Röviden: miért kell ezt a már ad-acta tett tételt felülvizsgálni?

Nos, a most következő oratióban erre a miéltre szándékozom választ adni.

Szöveg helyett ábrák látványossága segítségével szeretném önöket kutatásaim eredményével megismertetni:

Ősmagyar szokás szerint kezdjük a lényeggel, a legfontosabbal, az alapokkal:

Három mondatot, három állítást hoztam magammal, ezek képezik eddigi munkálkodásom alapját, egyúttal erre lehet a jövő kutatását is építeni:

A Nílus-völgyi hieroglifás írás fonetikai alapokon nyugvó összetett képírás

*

Ezt az írást csak egyetlen nyelven lehet olvasni, azon, amelyiken írták

*

A Nílus-völgyi írás alapja az ősmagyar nyelv

ÖSSZEFOGLALÁS

A következő pontokat érintettük:

- 1.) A Nílus-völgyi hieroglifás írás alapjai, hangtani és szerkezeti kérdések

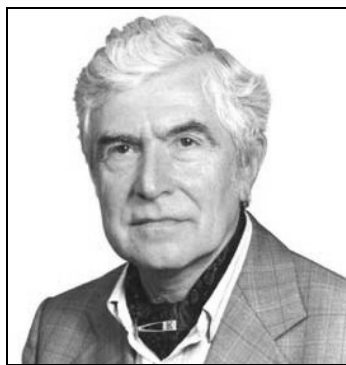
- 2.) A magánhangzóváltás fogalmköre
- 3.) Az olvasás mai és ősi módjai, összehasonlítás
- 4.) A hieroglifás írás napjainkban követett analízisa, megfeleltetése, a kerülőút
- 5.) A transliteráció
- 6.) A közvetlen olvasás és a magyar nyelv összefüggése

Végezetül megállapíthatjuk, hogy az ősi írás megőrizte eredeti hangalakjait, eredeti szerkezetét, így csakis ezen az egyetlen nyelven lehet az egyiptomi hieroglifákat közvetlenül olvasni. Ez a nyelv pedig édes anyanyelvünk, a magyar nyelv őse.

Laudatio Dr. Kiszely Istvánról

Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király Magánegyeteme

2006. október 6. Miskolc, Oktatási épület

Dr. Kiszely István

A Miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetem elnöksége és doktori bizottsága díszdoktorrá fogadta október 6-án Dr. Kiszely István antropológust, magyarságkutató tudóst. Az indoklás szerint „szakmájában elért kimagasló eredményeiért, Petőfi-kutatásáért, és azért, mert tudását, erejét, kutatási eredményeit egyetemesen a magyarság múltbeli, jelenkori és jövőbe ható érdekeinek vetette alá, és működésének minden mozzanatát áthatotta a tiszta, szent hazaszeretet”.

MAGYAR DEMOKRATA 2006. 41. sz. 11. old.

Bölcsésztanár, zeneakadémiát végzett muzsikusként, biológus és antropológus. Június közepén látta meg a napvilágot, amikor a hajdani korokban a Nílus áradásra készült, amikor a magyar ember feni a kaszáját, mert készül az aratásra. Ekkor de-
lel az ég közepén a Kígyótartó, a Kígyógyító Ophiucus, a táltosok, sámánok, gyógyítók, a nagy segí-

tők csillagképe, s ez az a kozmikus pillanat, amidőn a Skorpió felkészül Orion eltiprására, s csak a beavatottak tudják, hogy „ma nekem, holnap neked...”

Élete, sorsa e változékony, buktatókkal teli korban eltöltött, drámai fordulatokkal bővelkedő sors volt, amely ugyanakkor színes, kalandokban gazdag élettörténet, amely alkalmat adott Kiszely Istvánnak az egyetemes világ, a Föld, a népek, az emberek, a mai és az ősemberek, az ételek, a szokások megismerésére Isten kegyelméből a teljesség megélésére.

Fiatalon ismertem meg a Csontvári Kosztka Tivadarról Pósalaky professzorral közösen írt monográfiáját, s ez volt az első találkozásom Kiszelyvel is, Csontvárral is. Az volt a benyomásom, hogy két zseni megtalálta egymást. Méltó kezekbe került a festő zseni patológus elemzése, és az elemző képes volt még a kóros jelenségekről is a zseninek kijáró csodálat, sőt szeretet hangján írni.

Azután személyes levélváltás is lezajlott közöttünk. Hívtam az Orvosi Könyvtárba előadásra, de nem jöhetett, mert Angliában az angol királyi család múltjával foglalkozott, s ezután már a Sírok, csontok, emberek c. izgalmas, régészeti, antropológiai munka idézte fel Kiszely István nevét. Ez a mű írói bravúr. Arról szól, amiről nem szeretek olvasni: sírokról, csontokról, hajdanvolt

emberekről, mégis, olyan érdekes, hogy nem lehet letenni. 2006-ban megjelent az újabb kiadása, amely teljesebb az 1972-ben kiadottnál, s ebben fedeztem fel olyan képeket, amelyek láttán elámultam, Bette Davisben Agrippina császárnő arca ékelődött, Marlon Brando megszólalásig egy etruszk nemes arcvonásait hordozza, s Arnold Stang kerek szemében a hajdani Mezopotámiai nép kerek, nagy szeme pillant reánk.

A hatalmas orvosi könyvtárban kitartóan kuttattam olyan kép után, amely a magzat szülés alatti helyzetét tárja fel, s egyben bemutatja az anyaöl helyzetét, beleértve a medencét is. Most, a könyv új kiadásában a 231. oldalon leltem rá arra a női pozitúrára, amelyet minden serdülőnek meg kellene ismernie, hogy tisztelje ezt az állapotot és akarja a sikeres szülés levezetését, mint saját élményt megélni. Ez a mű a bölcsesség könyve. Mindent tud az emberről. Mindent megmagyaráz szóban és képekben. Amit nem mond el itt, elmondja a Föld népei hatalmas négy kötetes kézikönyvében, s részletesen a két kötetes A magyar című monográfiájában. Ezek olyan művek, amelyek nélkül ma nem lehet írni, nem lehet emberrel foglalkozni, nem lehet tanítani, nem lehet emberszeretetet gyakorolni, mert e művek olyan mély emberismereti labirintusba vezérelnek bennünket, melynek origójában megérezzük, hogy mindenkit úgy kell elfogadni, amilyen, s természetesnek vesszük, hogy „őt így kell szeretni...”

Iskolánkban nagy szerepe van a magyar őstörténetnek, mivel szeretnénk a korábbi, negyven éves elhallgatás vagy félretanítás korát igaz tudománnyal befedni, a hiányt rendezni. Baráth Tibortól, Badiny Jós Ferencen át minden őstörténetet elolvastam, amit írtak, sőt Bakay Professzor két kötetének kiadását is felvállaltuk. Egy dolgot soha nem tudtam rendezni a lelkemben. Azt, hogy a könyvekben felsorolt népek, a szkíták, a szakák, a kunok, a hunok, a pártusok stb. a paleo-korokhoz képest mikor éltek, meg azt sem, hogy egymáshoz képest mikor éltek. Ezért egy időrendi káosz élt a fejemben, amely csak ott tisztult le, ahol a mesék vagy az általam felkutatott dokumentumok eligazítottak, de ehhez képest a magyarok őstörténete nagyon széles terület. Ha a kőkorszakról beszélnek, a mai embernek Frédi Béni történetei előbb jutnak eszébe, mint a kőkénydombi Vénusz vagy a mezopotámiai zikkurátok, amelyek ráadásul nem

is kőből, hanem vályogból készültek. Nem értetem, hogy a kőkorszak címszó alatt majomszerű őslényt látunk egyes könyvekben, akik furkósbottal hadonásznak, másutt a kőkorszaki piramisok mellett a legkifinomultabb arcélű kultúreberek portréi és szobrai néznek ránk révült, tiszta, az ég útjait kereső pillantással. Újra Kiszelyhez kellett fordulnom. Mikor iskolánkba meghívtam, hogy tanítson antropológiát a magyarságtudományos szakos hallgatóknak, elhozta őstörténeti műveit, amelyek olvasása során azonnal rendeződtek a kaotikus állapotok a fejemben. Azonkívül a különböző őstörténettel foglalkozó szerzők adatolásában is rendet teremt. Egy ma élő magyar ember könyvtárában föltétlenül helyet kell, hogy kapjon Kiszely István magyar őstörténete, mert soha nem tudhatjuk, mikor kérdeznek rá a gyermekeink, unokáink a mi múltunkra, s ebből a műből választ adhatunk, mert a címszavak is eligazítanak rávezérelnek a helyes irányra. Ugyanis ez nem száraz történelem. Ez a mű embertan, néptan, népművészet, kultúrtörténet, irodalom, zenei ismerettár, írástörténet, földrajz, monda és legenda gyűjtemény.

Felesége Hankó Ildikó a Magyar Nemzet és a Demokrata munkatársa. Isten kegyelméből méltó párt adott melléje. Leánykájuk Noémi ismerős mindnyájuknak, hiszen intézményünk fiatal professzora. Két gyönyörű lányunokájuk az égi küldetés betetőzői.

17 éve működünk, s én kezdettől azt tartottam, hogy akkor lesz iskolánk értékes intézmény, ha Kiszely Istvánt a professzori kar tagjaként üdvözölhetjük. Most már azt kívánom, bárha ez a tanári kar a magyar felsőoktatás vezető gárdája lenne, mert akkor az azt jelentené, hogy a magyarság sorsa jóra fordult, a magyar szellem méltó ápolásban részesül és nem periférikusan, hanem központból, mint az áldott nap sugára világít rá a magyar ifjúságra az igaz tudomány fénye, és a hazaszeretet érzelmi szálán át sajátíthatja el a szellem a mélyebb ismereteket. Kiszely Istvánban én a jövő Magyarországnak szellemi vezetőjét látom. Az Ég áldása kísérje útját, s szerencsését ötvözze eggyé a nemzet felvirágzásával.

Dr. Gyárfás Ágnes

Dr. Kiszely István székfoglaló beszédét a következő számunkban közöljük.